

ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς ξένην γλῶσσαν περιλήψεων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἑλληνιστὶ ἄνευ ξενογλώσσου περιλήψεως.

2) τόμ. XXI (1968), τευχ. 1/2. Ἑλληνικὴ τραγωδία, Συνέχεια 7η, μέρος 4ον. *Εὐριπίδης*.

Μὲ τὴν ἰδίαν ἐμβρίθειαν καὶ ἐνταῦθα ὁ συγγραφεὺς παρουσιάζει, ἀναλύει καὶ κρίνει ἑκατοντάδα περίπου δημοσιευμάτων ἰδόντων τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἀναφερομένων εἰς τὰ ἔργα καὶ τὴν τέχνην τοῦ Εὐριπίδου. Τινὰ ἐκ τῶν ἔργων τούτων περιλαμβάνουν ἀξιολόγους ἀπόψεις καὶ ἀντικρύζουν τὰ προβλήματα ὡς τμήμα τῆς ἱστορίας τῆς πνευματικῆς ἐξελίξεως. Εἰς τὰ ἐξεταζόμενα καὶ κρινόμενα ἔργα ταῦτα βλέπει τις νέας ἀπόψεις διὰ τὸ κείμενον καὶ τὴν χειρόγραφον παράδοσιν, διὰ τὰ προβλήματα τῶν καθ' ἕκαστον δραμάτων, τὴν χρονολογίαν, τὴν συσχέτισιν των πρὸς ἔργα ἐτέρων ποιητῶν ἢ τὰ σύγχρονα γεγονότα, τὴν ἐρμηνείαν, τὴν μετρικὴν των κλπ. Ἐπίσης βλέπει προσαγόμενα νέα στοιχεῖα διὰ τὸ ἔργον τοῦ Εὐριπίδου ἐκ τῶν εὐρημάτων τῶν παπύρων, ἐκ τῆς μελέτης τῶν σχετιζομένων πρὸς τὰ Εὐριπίδεια ἔργα εἰκόνων τῶν ἀγγείων καὶ νέας ἐκτιμήσεις περὶ τῶν ἐπιβιωτικῶν ἐπιδράσεων τοῦ ποιητοῦ.

Οἱ ἀναγνώσται τῶν κατατοπιστικῶν τούτων σημειωμάτων περὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων τραγικῶν εὐρίσκουν εἰς αὐτὰ ἄριστον μέσον ἐνημερώσεως ἐπὶ τῆς ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου συντελουμένης ἐρεῦνης εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἀρχαίας τραγωδίας καὶ γενικώτερον τῆς κλασσικῆς ἀρχαιογνωσίας.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

* *

IAPETOS, *Revista Filológica e Literária*, No. 8, Aug, 1968, Macaé—Rio de Janeiro, Brasil.

Μετὰ χαρᾶς εἶδομεν μετὰ χρονικὴν διακοπὴν ἀρκετὰ μακρὰν τὴν ἐπανεμφάνισιν τῆς διγλώσσου — εἰς Ἑλληνικὴν καὶ Πορτογαλικὴν — φιλολογικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ ὁμογενοῦς φιλόλογου Χρίστου Ἰω. Κούσουλα, περὶ τοῦ ἔργου τῆς ὁποίας εἶχε γραφῆ κρίσις εἰς τὸν ΠΛΑΤΩΝΑ, τόμ. 16(1964) 31)32 σελ. 341.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 τεῦχος ὑπάρχουν μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα: Περὶ τῶν προκολομβιανῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Ἀμερικανικῆς ἠπείρου — Ἑλλήνων, Φοινίκων κλπ. — καὶ περὶ ὑπάρξεως Ἑλληνικῶν λέξεων εἰς τὴν διάλεκτον τῶν ἰθαγενῶν τῆς φυλῆς Τουπί. Περὶ τῶν νεωτέρων ἀνθρωπολογικῶν καὶ παλαιοντολογικῶν ἀνακαλύψεων ἐν Ἑλλάδι, αἱ ὁποῖαι ἀνατρέπουσαι παλαιότερας ἀντιλήψεις ἀποδεικνύουν τὴν ὑπαρξίν εὐρημάτων ὅχι μόνον νεολιθικῶν, ἀλλὰ καὶ μεσολιθικῶν καὶ παλαιολιθικῶν, λειψάνων δὲ ἀνθρωπίνων ἀναγομένων εἰς τὰ παλαιότερα τῶν ἐν Εὐρώπῃ εὐρεθέντων. Καὶ ἀνασκόπησις τῶν περὶ Ἀτλαντίδος ἐρευνῶν καὶ γωμῶν καὶ τῆς συσχέτισεως αὐτῶν πρὸς τὸν Μινωϊκὸν πολιτισμὸν.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ